

který společníkem není, aneb jest celé znění firmy »A. Porr, Betonbau-Unternehmung, Gesellschaft m. b. H.« jménem jednoho ze společníků, totiž stejně znějící firmy vídeňské, potom však nelze mluvit o tom, že by firma »obsahovala« (muss »enthalten«) jméno jednoho ze společníků, poněvadž se jím plně vyčerpává a schází nezbytný dodatek odstavce druhého § 5 uvedeného zákona. Byla tudíž firma utvořena zřejmě proti znění i duchu zákona.

Čís. 7527.

V tom, že účastník exekučního řízení pokud se týče jeho právní zástupce nebyl vyrozuměn o rozvrhovém roku, nelze spatřovati zmatečnost, byl-li právní zástupce přítomen u roku v zastoupení jiného účastníka.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1927, R I 826/27.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodanou nemovitost, přikázal exekuční soud knihovnímu věřiteli Vavřinci L-ovi sice jistinu, nikoliv však úroky a útraty, poněvadž jich věřitel nepřihlásil před stáním aniž se ku stání dostavil. V rekursu do rozvrhového usnesení uplatňoval Vavřinec L., že nebyl ani on ani jeho právní zástupce vyrozuměn o rozvrhovém roku. Rekursní soud rekursu nevyhověl, zjistiv, že sice obeslání k roku nebylo doručeno právnímu zástupci rekurentovu, že však tento právní zástupce byl přítomen při rozvrhovém roku v zastoupení jiného věřitele.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde o to, zda okolnost, že předvolání nebylo doručeno ani straně samé ani jejímu zástupci Dru G-ovi, má v zápětí zmatečnost řízení. Tuto otázku jest v případě, o který jde, zodpověděti záporně. Účelem ustanovení § 477 čís. 4 c. ř. s. jest zachovati zásadu slyšení obou stran. Zmatečnost jest tu jen tehdy, byla-li straně nezákonným postupem odňata možnost jednati na soudě. Není tu proto zmatečnosti řízení, nebyla-li strana přes porušení zákona úplně vyloučena z jednání. Zákonem v § 477 čís. 4 c. ř. s. uvedený příklad chybného doručení předvolání k jednání způsobuje proto zmatečnost toliko tehdy, znemožnilo-li straně včasné dostavení se k jednání (srovnej Klein, Vorlesungen str. 239). Zde však byl Dr. Bedřich G., vykázaný zmocněnec dovolacího rekurenta, zastoupen při rozvrhovém roku svým koncipientem Drem M-em; nebyla mu proto tímto nedoručením předvolání odňata možnost vystupovati a jednati také za tohoto svého mandanta a není tu proto důvodu zmatku podle § 477 č. 5 c. ř. s. Okolnost, že zástupci dovolacího rekurenta, tím spíše jeho koncipientu, následkem nedoručení předvolání

mohlo ujíti, že má zastupovati při roku také dovolacího rekurenta, jest pro posouzení zde směrodatné otázky bez důležitosti, poněvadž zákon nespojuje s touto skutečností zmatečnost řízení. Že Dr. M. byl Dr. G-em pověřen intervencí při rozvrhovém roku, připouští Dr. G. sám a, že následkem toho byl Dr. M. též oprávněn vystupovati za dovolacího rekurenta, nepotřebuje bližšího odůvodnění. Konečně námitka, že zástupci dovolacího rekurenta nezákonným postupem byla odňata možnost připravit se dostatečně na jednání, měla by význam toliko tehdy, kdyby nebyl býval o nařízení rozvrhového roku vůbec zpraven anebo tak pozdě, že se nemohl dostavit k jednání nebo při něm jednat. To však netvrdí dovolací rekurent vůbec, namítá toliko, že jeho zástupce opomenul připravit se k jednání ohledně jeho nároků, poněvadž neobdržel zvláštního předvolání, přehlédl tudíž zástupce, že má při rozvrhovém roku zastupovati také jeho, — okolnost, která nemá podle zákona v zápleti zmatečnosti řízení.

Čís. 7528.

Společnosti s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Ustanovení § 75, že závodní podíly společnosti s r. o. jsou zásadně převoditelné a zděditelné, není právem donucovacím, nýbrž ponechává se autonomii společnosti, by smlouvou převoditelnost nebo zděditelnost obmezila, ztížila neb zcela vyloučila. Takovéto obmezení dlužno spatřovati též v předpisu společenské smlouvy, že závodní podíl zesnulého společníka může býti dědictvím převeden jen jako celek na jediného dědice. Neučinil-li společník na případ smrti opatření, by celý závodní podíl přešel na jednoho z více dědiců, jest na těchto, by se sami mezi sebou vypořádali a určili, kdo z nich má býti přejímatelem podílu.

(Rozh. ze dne 18. listopadu 1927, R I 857/27.)

Usnesením ze dne 2. dubna 1927 nevyhověl rejstříkový soud žádosti společnosti s r. o., by byla povolena další lhůta ku zjednání pořádku ohledně společenského podílu zemřelého společníka Jindřicha G-a a současně vzal na vědomí, že společenský zůstavitelův podíl přešel $\frac{1}{4}$ na jeho vdovu a po $\frac{3}{8}$ na jeho dvě děti, ač společenská smlouva stanovila, že má podíl převzít pouze jeden dědic. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Odevzdací listina po společníku Jindřichu G-ovi zemřelém dne 9. listopadu 1922 byla vydána již dne 10. července 1924 a tu zajisté dědicové měli dosti času, by se ve lhůtách vícekrát povolených dohodli o tom, kdo má kmenový vklad Jindřicha G-a převzít po rozumu ustanovení čl. 19 smlouvy společenské. Právem proto rejstříkový soud nevyhověl opětovně žádosti o lhůtu k zjednání pořádku při firmě. Nemá proto rekurentka důvodu stěžovati si v tomto směru na usnesení. Výtku, že usnesení nevyhovuje společenské smlouvě, není oprávněna, neboť okolnost, že vzal první soud podle odevzdací listiny na vědomí, že z kmenového vkladu Jin-